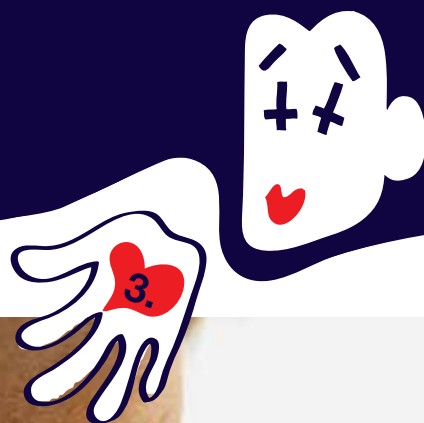

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

FEmAD

Festival mladého amatérského divadla / Sobota 15. 9. 2018

SKLO ve službách divadla

PROGRAM DNE – SOBOTA 15. 9. 2018:

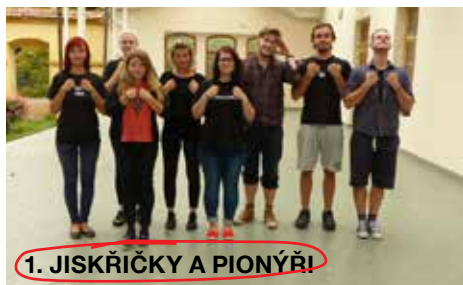
8:30 – 10:00	Snídaně (M)	16:50 – 17:50	Beseda v kruhu (A)
10:00 – 11:10	Spolek divadelních ochotníků Alois Jirásek Úpice: K. Sabina: Prodaná nevěsta (ZN)	18:00 – 20:00	DS Klas Klášterec nad Ohří: A. Ayckbourn: Spojovací dveře (SD)
11:20 – 12:05	Diskusní kluby (U)	20:05 – 20:50	Diskusní kluby (U)
12:30 – 14:00	Oběd (FD)	20:55 – 21:55	Beseda v kruhu (A)
13:10 – 14:10	Beseda v kruhu (A)	22:00 – 0:10	DS Vojan Libice nad Cidlinou: J. Vondruška: Nevěsta k pohledání (SD)
14:30 – 15:20	Divadlo Brod v Uherském Brodě: I. Doré: César a Drana (SD)		Beseda v kruhu (A)
15:30 – 16:15	Diskusní kluby (U)	0:20 – 1:20	Diskusní kluby (U)
16:30 – 18:00	Večere (FD)	1:25 – 2:10	

FD – foyer divadla, SD – sál Divadla Na Kovárně, U – učebny, A – aula II. nádvoří, ZN – zámecké nádvoří

S k lo je v divadle využité téměř všude od záchodů, přes bufet až po scénu. Oblíbeným trikem divadelních režisérů je například rozbití lahve o něčí hlavu. Když soubor nedisponuje dostatečným počtem alternací, musí využít tzv. cukrové sklo, které ve většině případů neublíží. Podobnou ukázkou jste mohli vidět na Noci skleněných inspirací. Zároveň jste se dozvěděli něco o historii sklářského průmyslu v Poděbradech, shlédli ukázkou skleněných motýlků společnosti Zbrusu, umění kontaktního žongléra Juraje a na závěr se naučili vařit vejce do skla pod odborným vedením Matěje Šípka. ♥

BEZE SLOV

DIVERZANTI BRNO PŘIJALI POZVÁNÍ FEMADU. SVOU INSCENACÍ **DOMĚČEK ZA HRANICÍ SLUŠNOSTI**, AČ NESOUTĚŽNĚ, ZAHÁJILI DRUHÝ DEN FESTIVALU.

1. JISKŘIČKY A PIONÝŘ!

2. STRACH

3. ÚTĚK

4. KOMUNISMUS

5. SVOBODA

ODVEZ mě PRYČ!

Potřebuješ se dostat z divadla ke svému ubytování a máš to zatraceně daleko? Nebo chceš hodně narychlo zmizet ze scény? Co se třeba nechat pohodlně odvézt na vlak nebo autobus a nevláčet se s rekvizitami? Nemusíš platit předražené taxi. Zavolej na tel. číslo **792 273 706** a my Tě zdarma odvezeme. Vzít na palubu můžeš i pár dalších ochotníků, vůz je dost velký a řidič nesmírně diskrétní. Službu lze využít od rána do noci od 7:00 do 02:00 hod.

Technicky zajišťuje firma FEMADsos,
prakticky Louda Auto, a.s.

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Hlavně samý mladý herci.

Přijde mi to jako strašně důležitý téma a jak se teď pořád probírá druhá světová válka, tak mi přijde důležitější zpráva o komunismu a jaký to bylo za něj žít.

Z mého pohledu je to představení, které mě poměrně oslovilo, protože znám historický kontext. V podstatě všechno, co paní autorka rozvinula, jsem okamžitě pochopil, ale nejsem si úplně jistý, jestli se chytne i mladá generace.

Myslím si, že tam bylo otevřeno zbytečně moc témat a bylo to z tohoto pohledu rozbité. Inscenaci by určitě slušel dvacetiminutový škrát a vypustit některá témata, která se tam opakovala.

Myslel jsem, že to bude agitka, ale není.

Já asi chápu, o čem ta inscenace měla být, ale taková ta katarze z toho, co se dělo a co v nás zanechal komunismus, na mě asi nedopadla.

On je to takový kaleidoskop, kde méně by bylo více. Je to strašně silné v některých obrazech a pak tam jsou věci navíc. Shromáždili bezvadný materiál, ale měli ho podrobit hlubšímu výběru.

Líbí se mi, že mají téma.

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Dostala jsem od souboru plyšáka a toho jsme nazvali Dramaturg.

*Je to takové shrnutí.
To je zajímavý dramatický žánr.*

*Psalas jste to po volbách,
proto je to plné frustrace.*

*Já bych chtěl říct ještě dvě věci,
asi abych dokázal, že jsem chytrej.*

*Dneska mladá generace reaguje
jen na to, co se hýbe nebo co
vydává zvuky.*

*Magor seděl patnáct let.
Osm.
Osm, já všechno zveličuju.*

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Poradte mi, řekli jsme tři věci.

Scéna?

My jsme řekli scéna?

Po dvou letech jsem se ho s tím textem pokusil překvapit.

My jsme jeli každý sám a nějak jsme se ani na jevišti nepotkali. Smůla byla, že jste to viděli.

Já jsem machroval na svoje seminaristy, že vím, co je to absurdní divadlo.

A čekala jsem, že vás utratí a to ženský monstrum naroste.

Pravda je, že jsme se tím jídlem chtěli zabývat víc. Že by to skončilo strašnou žranicí, ale to bychom jako soubor finančně nezvládli.

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Podle popisu v programu jsem nevěděl, co mám čekat, ale zaujalo mě to, líbilo se mi to. Byla to taková absurdita.

Nedělají nám to tenhle rok jednoduché. To je třetí představení, u kterého nevím, co si mám myslet.

Přikryju se dekou a půjdu o tom přemýšlet.

Já jsem se v druhé půlce příběhu ztratila.

Bylo to takové zajímavé psychologické drama. Ani mi nevadilo, že se nikdo v hledišti nesmál. Oni se tam podle mě snažili dát nějaké vtipy a hodně dobré bylo, jak si byli celou dobu jistí. Asi předpokládali, že se nikdo smát nebude.

Já se u toho hrozně moc nudil, vlastně mě to téměř nebavilo. Ale přišlo mi to škoda, protože mám pocit, že ty věci, co tam říkali, by mohly být zajímavé, ale muselo by se to tam nějak rozpohybovat.

Mám pocit, že tam nebyla skoro žádná režie. Jen tam herci stáli a odříkávali text. Hlavní role měla takový příjemný charizmatičtý projev. Ty ostatní role už ne. Vlastně bych se chtěl autorů zeptat, proč to dělali.

Kdybych se mohla zabít víckrát za život, tak by to bylo pokaždé v divadle.

Má to vaše blablabla nějakou pointu?

Broukovicovo Kamdivadlo: Marc Becker: MEIER MÜLLEROVÁ SCHULZ

DRUHOU PÁTEČNÍ INSCENACÍ BYLA HRA S NÁZVEM MEIER MÜLLEROVÁ SCHULZ. NA NÁSLEDUJÍCÍCH ŘÁDCÍCH VÁM NABÍZÍME ROZHOVOR S REŽISÉREM PAVLEM ČASAREM.

Jak jste se dostali na festival?

No to je na dlouho! Jako cesta umělecká? Postoupili jsme z Turnova z Modrého kocoura, tam to všechno začalo. Pak se to na půl roku zadrhlo a pak nás FEMAD krásně a milostivě, jsme moc rádi, pozval.

Čím jste jeli?

Jeli jsme asi třemi vozy asi tři dny. Né, někteří jsme tu od včerejška a dnes přijeli i herci, někteří skoro když už se hrálo.

Co jste chtěli textem říct?

Na textu nás hlavně zajímalo to, že je to o osamění člověka. Nevím, jestli se nám to vždýcky podaří vypíchnout. Nevím, jestli to divák zpracuje, někdy to láká říct, že je to vlastně taková veselá věc, a někdy, že je to takové utahané. Ale ta hlavní pointa je, že jsou vlastně úplně sami, i když mají v podstatě úplně všechno. Tohle je jedna

z cest, jak k tomu přistoupit, ale evidentně je vidět, že je to zase slepá ulice.

Jak dlouho už to hrajete?

Tohle mělo premiéru začátkem února, pak jsme s tím byli na Turnově a na jaře jsme to párkrát hráli. Přes prázdniny ještě trochu spíme. Teď jsme se sešli a máme nové termíny na podzim. Tohle bylo první hraní a do Vánoc budou další čtyři.

Jak se Vám hrálo v Poděbradech?

My jsme se sem těšili, byli jsme tady před dvěma lety a hrálo se nám tady hezky. Dneska to bylo trochu ospalé. Nevíme, jestli to bylo naší vinou nebo jestli to začalo pozdě, začátek byl uspěchaný. Nevím, jestli byla ta ospalost oboustranná, ale moc telefonů nesvítilo. Takže spíš spali. Já jsem je neslyšel, možná, že se bavili. To se dožvím ještě. ♥

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Oba soubory znám, takže očekávaná výprava, očekávaný patos.

Mile nás to překvapilo!

Rozhodně jsem ocenila upřímnou snahu ztvárnit tak obsáhlou látku. Citově to na mě zapůsobilo a oceňuju soubor za takovou soudržnost a obětavost.

Hezký herecký koncert, ale moc moc dlouhý!

Moc se nám to líbilo, těšili jsme se na to!

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Počali jsme seminář větou: „Bylo to krásné představení.“

Už se tady o kostýmech mluvilo několikrát a já teď nesmím.

Kdo vás tam zaujal nejvíc? Kobylika.

Dneska to šustilo hodně, ale to bylo ze dvou důvodů, protože se s tím špatně pracovalo, a protože je v Poděbradech výborná akustika.

ORGANIZAČNÍ OKÉNKO

Rudolf Felzmann k naší velké lítosti letos nedorazí. Pozůstalí bezprizorní seminaristé nechť navštíví některé z ostatních klubů: režisérská školička v Modrém salonku, režisérský seminář Petra Kracíka v kině, klub Václava Špirity v aule nebo klub Ivo Kristiána Kubáka v Sala Terreně (vedle auly).

DK Jirásek Česká Lípa:

F. Zborník:

LEGENDA O LESÍCH A LIDECH

ROZHOVOR S LUCÍ BERNÁTOVOU,
PŘEDSTAVITELKOU ROSTLINNÝCH A ZVÍŘECÍCH ROLÍ.

Jak se vám dnes hrálo?

Hrálo se nám krásně, tady se nám vždycky hraje krásně. Máme to tu rádi, máte super zázemí a lidi.

A co jelen?

Ten byl trochu lepší, umírněnější, ale kobylika je zase o něco vtipnější.

V kuloárech jsem zaslechla, že to není poprvé, co máte takto speciální roli. Jaké byly ty další?

V inscenaci Maratův Sade jsem hrála nahatá záda a ta stála a byla nahá.

Co byste si ráda zahrála?

Nějakou komickou roli, něco, kde bych se vyblbla.

Chcete něco vzkázat FEMADu, nějaké závěrečné slovo?

Nemám žádné moudro, snad jen, aby nebylo v sále tak strašné vedro. ♥

Vyjmenujte mi, jaké přesně máte role v této inscenaci.

Hraji strom, jelena a kobylika. Strom stojí celé představení, občas ho tak nějak ofoukne vítr a pak zpívá.

A jak se ztvárňovala kobylika?

Dost špatně. Já si moc nerozumím ani s tím mým kostýmem, protože nejsem úplně připravená na to tam stát v tak obořlém oblečku. Ale jinak je to švanda, je to snad jediná komická postava v celé inscenaci.

SPONZOŘI A PARTNEŘI FESTIVALU

MINISTERSTVO
KULTURY

Městské
kulturní centrum
Poděbrady

PODĚBRADSKÁ
SAMIČKA

Poděbrady
město našich lidí

ÚJOP UK PRAHA
Pracoviště Poděbrady

LÁZNĚ PODĚBRADY
AKČOVÁ SPOLEČNOST

POLABSKÉ MLÉKÁRNĚ a.s.
Poděbrady

Toner Recycling Service

Středočeský kraj